

Pădurile și viitorul țării în primejdie.

Din prilejul cuv. Sanctității Sale Patriarhului.

Căldura și umezeala, atunci când trebuie și cât trebuie, fac să rodească belșugul pământului, care ne susține viața.

Căldura prea fierbinte și stăruitoare, aceea se numește secetă, seacă undele isvoarelor, usucă și pârjolește țărâțele, aducând sărăcie și foamete. Ploile prea repezi umflă pâraiele și râurile, cauzează revărsări și inundații, care înecând sate și sâmbănături, aduc moarte și sărăcie.

În apropierea mărilor și în ținuturile păduroase, ploaia se urmează regulat și acolo găsim clima cea mai fericită. În ținuturile departe de mare și fără păduri, se pomenește numai de secete îndelungate și spargerii de nori în ploii torențiale.

În țara noastră, aceste două grozave puteri ale naturii, apa și căldura sunt stăpânite și împărțite în mod fericit de puterea magică a munților bogat împăduși. Între umezeala și răcoarea bolților de codru pe de-o parte; formarea și dislocarea în apă a norilor, pe de altă parte, există o strânsă legătură. Până acum țara noastră s'a bucurat de-o climă cum puține țări o au pe lume.

Ce ni-s'a dat să se întâmple însă azi?

Împușcându-se pădurile în Europa, în deosebi cele de brad, și fiindcă aiurea exploatarea se permite numai pe lângă multe restricțiuni, ochii străinătății au căzut asupra codrilor noștri. Întinderi de zeci și sute de mii de jughere pădure au căzut în mâinile străinilor încă în vremea de tranziție de la 1918—1919, pe prefuri de răs. În nesiguranța de atunci vechii proprietari căutau să valorizeze ce puteau, cât mai în grabă. Acapararea pădurilor de către străini s'a continuat până în prezent, când 95% din bogățiile munților noștri au ajuns pe mâinile lor.

Cum acești indivizi n'au nimic comun cu țara noastră de cât doar banul, ce vreau să și-l scoată cât mai curând înmuit, grăbiți și de teama, ca nu cumva să fie descoperiți, — dâșii s'au aruncat cu toată furia tehnicii moderne asupra falnicilor noștri codrii.

Conform datelor statistice ale oficiilor silvice devastarea codrilor a luat așa măsură, încât dacă nu va fi împiedecată de grabă, în scurtă vreme exploatarea acestor barbare, ne vor preface țara într'un pustiu jalnic. Iar dumnealor, călăii codrilor,

după ce ne vor fi batjocorit, își vor împacheta lăzile cu bogății fantastice și vor pleca în altă țară, ori poate chiar pe alt continent.

Seceta din Basarabia și potopul, ce căzu în iarna aceasta, mai cu seamă în Ardeal, sunt numai semne ușoare, față de răutățile, ce vor să ne ajungă pe urma despăduririi munților.

Specialiștii, între cari vajnicul protector al pădurilor, dl. M. P. Florescu, inginer silvic și membru în comisia superioară vamală, au semnalat de ani de zile primejdia ce ne pândeste.

Iar acum, Sanctitatea Sa Patriarhul Miron, într-o ședință a Senatului a descoperit în toată goliciunea lor, manoperile străinilor, în exploatarea pădurilor.

Patriarhul, membru și în regență, care alături de Majestatea Sa Regele este cel mai înalt dignitar al țării și-a ridicat cuventul în fața nelegitimilor comise de străini față de cea mai prețioasă podoabă a țării, și măsurile de apărare nu pot să întârzie.

Îl putem asigura pe înalt Prea Sfinția Sa, că cele 14 milioane de lei sufletești la care se adresează, L-au înțeles și L vor urma îndărjii în lupta pentru mântuirea codrilor noștri.

„Fii ai codrilor“, suntem cu toții!

Căci, dacă pentru veneticul fără țară și fără Dumnezeu, pădurile noastre însemnează numai bani, bunuri materiale; pentru noi mai însemnează și altceva. În acea glie pietroasă, în care se răsfată rădăcinile codrilor seculari, se destramă în neîntință osemintele părinților, a moșilor și a strămoșilor noștri, de mii de ani. Tot acolo, în sânul ei de mamă iubitoare, vrem ca la vremea sa, să ni-se astruce spre vecinică odihnă, truditelile oase, preste care să dăinuiească și să înflorească, fericindu-ne, copiii noștri, în vecii vecilor.

Fiecare copac din astă țară își hrănește coroana măjestoasă din țărâna unui iubit părinte. Sub scoarțele lor aspre palpită suflete, suflutele părinților noștri. Și o rană în trunchiul lor, deschide o rană în trupul nostru! Tr. Mager

»Vom lovi deopotrivă în streinul parazit și în românul necinstit și înstrăinat.«

La Luptă, Frați

O grea problemă frământă astăzi întreaga suflare românească.

A început a se trezi conștiința națională din întunecosul vâl, în care zăcea de veacuri, și ca o scânteie fectică începe a lumina calea plină de mărăcinii, pe care dormind cu ochii deschiși am bătătorit o mereu.

Și sătul de astfel de viață plină de nevoi, poporul vrea să-și hotărască odată soarta lui. Vrea să știe dacă în adevăr această țară, plină de amintiri neprețuite, este a lui și numai a lui.

Căci până acum prea a stat sub jugul jidanilor îmbogățiți, cari și au bătut joc de el în toate rosturile vieții. L-au stors aceste lipitori pe bietul Român de bani, de pământ, comoara sfârșită cu sângele strămoșilor, de viața ce și-o agonisise cu trudă, muncind din zori și până în noapte, flămând și însetat. Dar nu le-a fost de ajuns numai atât. Au căutat să-i mai dea și otrava de rachiu, ducându-l spre ruină și mormânt, pentru a-și izbândi visul lor de mult, de a stăpâni această grădina înzestrată de Dumnezeu cu tot ce a avut mai scump și mai frumos.

Dar nu-și vor putea ajunge niciodată scopul.

Nu vor mai putea cumpăra cu treizeci de arginți țara și neamul; căci un popor dacă nu dă semne de viață prin el însuși, trăiește prin oamenii lui mori. Și totuși, un om mare la suflet, și larg la minte, răsare în mijlocul nostru tocmai când noi, martirii deștepți mai putem duce jugul iudeilor.

Este marele Român Alex. Cuza, care ne arată ce trebuie să facem ca să nu mai fim robii acestor canalii distrugătoare.

El ne chiamă alături de dânsul, la unire, căci numai prin aceasta vom învinge.

„Unire'n cuget și'n simțiri“ se cere acum mai mult decât oricând.

Veniți să rupem lanțul neștiinței, căci prea e greu și apăsător, și să întindem hora desrobirei, din hotare în hotare, scopați de dușmanii din casă, slobozi și stăpâni pe avuțiile țării, căci „România este a Românilor, și numai a Românilor“.

De nu vom veni cu toții la această chemare, atunci urmașii ne vor huli, iar glasurile acelor ce și-au jertfit pentru țară tot ce au avut mai scump, viața, ne vor blestema, din morminte, și vor striga că nu suntem vrednici să mai trăim nici un minut.

Fraților, România este astăzi unită dar cu Români, nu cu jidani, și este mare, dar pentru Români și nu pentru jidani.

De aceea, cel ce simte și cugetă româneste, să ne urmeze în lupta pornită de D-l Cuza.

Dușmanii sunt mulți, și de nu vom veni la timpul cuvenit în număr mare, va fi vai și amar de noi!

La luptă, frați, căci ceasul a sunat. Cu Dumnezeu înainte, căci El este cu noi.

Emit din Teșoara

Fascismul italian se întărește tot mai mult.

După șapte ani de guvernare, partidul fascist, în loc să slăbească, cum s'ar crede după o așa îndelungată deținere a puterii, se întărește tot mai mult.

O telegramă din Roma anunță, că înaltul comisar al partidului fascist a primit din Parma cererea de înscriere din partea a 23 profesori dela aceea universitate în frunte cu senatorul profesor Rattoni.

În ziua de 28 Martie, data fundării fascistilor, în toată Italia vor avea loc mari întruniri la cari vor vorbi cei mai mari oratori ai fascismului. La Roma va vorbi însuși Mussolini.

Cu această ocazie toate forțele fasciste vor fi mobilizate.

La noi, organizația asemănătoare fascismului italian este L. A. N. C. Numai organizația noastră va fi în stare să aducă ordinea în țară.

A cui e vina?

Sub acțiunea domoală a politicianilor, și cu sufletul nostru îngăduitor, ajungem să nu mai putem trăi în țara noastră.

Influența distrugătoare a jidanilor predomină pretutindeni.

Toate izvoarele de bogăție ale țării sunt în mâinile lor. Nu e afacere pe care capitalul lor să nu o fi acaparat. Cu organizațiile lor, cu banii lor, ei pătrund și pun stăpânire pe agricultură, comerț, industrie și școli.

Ce poate să devie scumpa noastră țară cu o astfel de politică îngăduitoare, lăsând totuși pradă jidanilor lăcomosi, decât o nouă Palestină, pustie și sărăcită.

Din splendoarea unor vremuri trecute, nu ne-a mai rămas de cât realitatea tristă și rușinoasă pentru noi.

De toate acestea, de îngăduința noastră, de sufletul larg și ospitalier, suntem vinovați.

Dar cea mai mare vină se resfrânge asupra ocărmașilor noștri nesocotiți, pentru că ei ne lasă pradă jidanilor, protejându-i în acțiunile lor necinstite; iar nouă caută prin orice mijloace a ne stingeri orice mișcare, răpindu-ne singura bogăție ce ne-a mai rămas, dragostea de țară.

În fața acestei situații se cuvine să înlăturăm prin orice mijloace ticăloșiile lor, să ne trezim din osteneala noastră și să reacționăm.

Să ne strângem rândurile sub cutele steagului „Ligei Apărării Naționale Creștine“, purtat cu fală de marele nostru luptător și apărător al creștinătății, dl. profesor A. C. Cuza, căci numai astfel vom putea scăpa de jidani, rămânând România a Românilor.

V. Gallin.

— Români, sprijiniți numai comercianții și meseriașii români. Nici un ac dela jidani!

Cuvântarea Sanct. Sale Patriarhului la Senat în chestia pădurilor

— Se devastează codrii în mod barbar. —

S. Sa patriarhul dr. Miron Cristea: Regret, că n'am fost aci, când d. Bianu ne-a făcut întrebarea și comunicarea în chestiunea devastării cu adevărat barbară a pădurilor, ce se face în țara noastră.

Eu sunt, din întâmplare, încă fiu al codrilor, născut în acel loc al patriei noastre, unde este cea mai mare cantitate de pădure de brad. Mă dore înima, când, de câte ori mă duc acasă, văd cu durere, cum nu țărani noștri, nu cooperativele noastre — de care, durere! — în Ardeal n'avem decât foarte puține, sprijinite larg și cu bunăvoință din partea ministrului nostru de domenii — ci le exploatează străinii și de neamul nostru și — durere! — și de țara noastră. (Aplauze).

Se întâmplă, în toate părțile, ca metrul cub să li se dea cu trei coroane din timpul erei ungurești și taie de sting codrii noștri, încât mâine, ne vom pomeni că munții noștri se rostogolesc în potop deasupra satelor noastre de munte și de deal. (Aplauza).

Am mers mai departe și m'am interesat, dacă acești oameni exploatează în chip cinstit, fie pe baza contractelor vechi, munții cu codrii noștri și am constatat, în câteva cazuri, prin un reprezentant trimis tocmai din partea ministerului de domenii, că nu numai nu se observă contractele acelea hiper-favorabile după prețurile de astăzi, ci simțind oarecare control moral din partea mea, care sunt fiul locului, contractele cari erau pe 15 ani, le-au întocmit așa, încât să taie în cinci ani totul, nu cumva să se trezească guvernele noastre românești și să vadă cum se face jaful cu codrii țării și ai neamului nostru.

Mai mult. S'a constatat, din partea deputatului Constantin Moldoveanu, care a stat la fața locului, că se taie fără nici o normă, din cele impuse de minister.

D. dr. Hasnaș: A cui este vina?

S. Sa patriarhul dr. Miron Cristea: A noastră, că nu controlăm.

Funcționarii întreprinderilor forestiere sunt ofițerii lui Bela Khun.

Dr. Alex. Rașcanu: Dar Casa pădurilor ce face?

S. Sa patriarhul dr. Miron Cristea: De parte de mine gândul de a impuți oricărui guvern, fie acestuia, fie acelor dinainte, fie acelor cari vor veni după noi, că n'ar purta grija intereselor neamului nostru. Dar România Mare vine cu atâtea probleme încurcate și grele, în cât prin organele, pe cari le avem, cu ministerele cari sunt (ba încă de s'ar mai face 15 ministere) și tot nu suntem în stare să facem față și să rezolvim iute toate chestiunile. Deci nu intervin în semn de rea voință față de guvern, sau de actualul ministru de domenii.

Țin să constat aci, că sunt organe inferioare ale acestui minister, cari nu se supun hotărârilor și cari se dau pradă în mâna dușmanilor țării și neamului nostru. Sunt o mulțime de ofițeri de a lui Khun Bela, cari au venit în aceste întreprinderi la început ca lucrători și la urmă au ajuns contabili.

Românii sunt scoși din slujbe.

S'a făcut d-lor ancheta și am constatat, că pe o întindere de 51 kilometri, unde sunt eu, sunt 31 din cele mai mari fabrici de cherestele poate din toată Europa, acolo, nu numai că nu există nici un creș-

tin, nu există nici un român aplicat în funcțiune, dar este cel mai vâjnic „numerus clausus” din câte pot să existe în lumea aceasta întreagă. — Când ău văzut, că eu personal, ca fiu al locului, mă interesez de această chestiune, au dat afară încă și pe acei vre-o cinci români, cari erau acolo, printre cari și un nepot al meu, Nicolae Grigore Cristea, cari și până astăzi, au rămas demisi.

Voci: Rușne!

S. Sa Patriarhul dr. Miron Cristea: Dacă studențimea noastră, care are durere și dragoste de neamul nostru, cere „numerus clausus”, atunci se strigă în Europa întreagă, că se face nedreptate minorităților. Dar când în țara noastră, românii nu pot să intre în slujbe, aceasta nu mai este „numerus clausus”? (Aplauze).

Eu sunt părinte sufletească la 14 milioane de români. În această calitate, mă simt dator, să am înima părintească binevoitoare către toți cetățenii țării noastre, ori de ce religie, ori de ce naționalitate ar fi.

Dar le pretindem să fie și ei cu dragoste și sinceritate și să nu dea afară din întreprinderile țării pe fiii acestui neam, căci ei au pierit la Mărășești și nu veneticii din toată lumea. (Aplauze furtivoase).

Să se revizuiască contractelor nedrepte.

Vreau să spun cuvântul meu de patriarh al țării și să atrag atențiunea bine voitoare a înaltului guvern să ia cu stricteță în mână revizuirea tuturor contractelor nedrepte care ruinează codrii prin devastarea lor, căci dacă nu, ne vom afla în fața unui curent pe care nu-l vom putea dărâma, și pe care eu îl voiu apăsa cu autoritatea mea morală, pentru că este în interesul neamului nostru. (Aplauze puternice).

Românii nu li-se dă pădure.

Sunt din Toplița română, și am rugat pe d. Cipăianu care a avut larga bunăvoință, ca pe temelul legii agrare să dea consătenilor mei maximum de pădure — șapte jugăre de familie — fiindcă acolo este munte și nu au de unde căpăta pământ arabil.

Hotărârea înaltului comitet agrar este admirabilă și am fost recunoscător că rudelor mele care poartă opinci, li s'a dat ce li se cuvine.

Știți însă, că nu s'a executat nimic din hotărârea d-v? Știți, domnule Cipăianu, că toți străinii cari au zeci de mii jugăre, au eludat cu desăvârșire executarea formelor hotărâte. Și în loc să se dea la 249 de familii pădurea care li se cuvenia, au știut să învârtăască șurubul să zică că satul constă din 1300 de familii, astfel că au fost lipsiți de dreptul lor ce le-ați dat d-v. și legea agrară, cu 7000 de pogoane.

După aceea s'a făcut nedreptatea să se constate că foștii urbariali au încă 4500 jugăre, deși au numai 2000, căci celelalte le-au tăiat străinii și prin urmare din nou au fost nedreptățiți cu 2500 jugăre.

Mai mult, în loc să se dea pădure din domeniul Urbanazi, s'au dat câteva mii de pogoane pădure, dar absolut tăiate. D-v. credeți că s'a executat tot, însă nu s'a executat nimic.

Întâmplarea a făcut ca într'un loc să se execute, căci le-a dat pădure la Bantii, în muntele Bătrâna 2000 de jugăre. Indată însă ce s'a aflat că chestiunea stă astfel că se poate um-

bla cu fel de fel de mijloace pe cari nu le aduc înaintea dv. cu toate că trebuie să recunoaștem că este ceva putred în Danemarca, acum suntem pe cale ca și cele două mii de jugăre din muntele Bătrâna să se schimbe cu muntele Căliman, care este de curând tăiat.

Să se caute vinovații

Cred, domnilor senatori, că veți simți durerea mea de fiu de țaran din această Toplița.

Nu ași muri liniștit să știu că patriarhul lor, ajuns aci, nu are tăria să mijlocească nu favorul, ci executarea legii agrare pentru frații și rudele lui! (Aplauze prelungite).

Nu am fost în stare să fac aceasta. Și aci este, dle Cipăianu, o jiduiă pe care cu bunăvoință dv. o îmănerez, cu rugămintă să trimiteți un tânăr să examineze situațiunea și să vă spună că nu s'a executat, în legea agrară nimic, din ceea ce cu bunăvoință largă, ați dat. (Aplauze prelungite).

Răspunsul D-lui Cipăianu.

D. G. Cipăianu, subsecretar de Stat. a spus, că chestiunea rezilierii contractelor fiind de ordin juridic, nu se poate pronunța.

„Cu privire la cultul nostru religios”

Primejdia adventismului

Români, deschideți ochii.

Adventismul e o primejdie pentru toți românii, căci el este contrariu învățăturilor evangheliei și la fel cu învățăturile iudaismului. Să vedem punctele principale din legile lor, care se aseamănă perfect cu cele din legile jidovești, după cum veți vedea, din mica comparație, pe care o facem:

Adventism

1. Domnul vine în curând.
2. Întemeiază o împărăție cerească de 1000 ani.
3. Capitala: Ierusalimul ceresc.
4. Cine nu se face adventist, nu va intra în împărăția de 1000 ani.
5. Preoții sunt farisei: la ei sunt predicatori.
6. Sabatul (sărbătoarea Sâmbetei).
7. Ura față de cruce.

Jidovism

1. Mesia vine în curând.
2. Întemeiază o împărăție pământescă.
3. Capitala: Ierusalimul pământesc.
4. Cine e goi (nu e jidan) nu se împărtășește din împărăția pământescă.
5. Preoții sunt rabini, adică predicatori.
6. Sabatul.
7. Ura față de cruce.

Cum vedeți, frați creștini, concluzia tuturor acestor eretici este: triumful jidovismului.

Text: Fiți cu luare aminte la voi înșivă și la toată turma peste care v'a pus Duhul Sfânt păstor (episcopi, preoți și diaconi), ca să păstoriți biserică lui Dumnezeu pe care a căștigat-o prin jertfa sângelui Său (Jertfa de pe cruce). Căci eu știu sigur, zice Sf. Apostol Pavel, că după plecarea mea vor veni lupi grozavi (diavoli), cari nu vor cruța turma.

Și se vor scula bărbați, cari vor învăța lucruri sucite, ca să-și facă ucenici (adventiști, baptiști, mormoni și alți jidoviști).

Faptele Sf. Apostoli, Cap. XX versetul 28, 29, 30.

„Frați români, deci fiți cu ochii în patru, căci streinii vor să ne distrugă mai întâi Sfânta Cruce și apoi scumpa noastră Românie, care se reazămă cu tărie pe învățătura Sfintei Cruci”. W.

Românii

Boicotați jidanii și toate prăvăliile și birourile lor!

Demisia dlui Prof. I. C. Cătuneanu din partidul liberal

Di I. C. Cătuneanu prof. universitar, membru în comitetul Central executiv al L. A. N. C. și președintele Regiunii Cluj a L. A. N. C. la 1 Octombrie 1925 a pus la dispoziția Secretariatului general al L. A. N. C. o scrisoare deschisă adresată dlui I. I. C. Brătianu, cu destinația de a fi dată publicității, când L. A. N. C. va crede de cuviință. Secretariatul general al L. A. N. C. ne trimite spre publicare această scrisoare, cu următorul text:

Cluj, la 1 Octombrie 1925

Dsale Dlui

Președinte al partidului național liberal

Domnule Președinte,

Fiind nemulțumit de atitudinea partidului față de pericolul adus țării de jidani și jidoviști, vă rog să mă considerați demisionat din partidul liberal

Cu distinsă stimă.

I. C. Cătuneanu

Jalea Moșilor.

Plânge codru și pădurea
C'au venit streini de-aiurea
Cu toporul și securea,
Și stau gata să răpună
Țara Moșilor străbună!

Plânge riul și vueste
Și amar se jeluște
Și la lume îl vestește,
Că se află frați haini
Ce vând munții la streini!

De pe deal, de pe coline
Vin tot lacrimi și suspine,
Plânge Moșul de rușine
Că și-acum, în țara lui,
E — copilul nimănui!

Arad, 1926. — **Marta Botiș-Ciobanu.**

Moșilor li s'au furat din nou pădurile.

Azi, în Țara Românească, spurcăciunile Galiției taie și batjocuresc munții Moșilor mai barbar cași oricând. Să se știe, că Horia, Cloșca și Crișan, la 1784, au luptat pentru păstrarea stăpânirii munților. Tot în apărarea pădurilor, s'au ridicat și legiunile lui Iancu la 1848.

Liga Apărării Naționale Creștine, luptă pentru libertatea munților. De noi se tem mai tare dușmanii munților. De aceea nouă ne-a fost oprit să ținem adunări populare, acolo unde se tae pădurile.

Aceasta trebuie să o știe toți Moșii și să se organizeze sub steagurile Ligii.

Lupta în contra foilor jidovești.

Primin o scrisoare din Beluș (j. Bihor) din care aflăm cu mare bucurie, că românii de acolo, fără deosebire de partid, au hotărât să abzică abonamentele ziarelor „Adevărul” și „Dimineața”. Nu se mai vând nici cu numărul pe stradă.

Conform programului nostru, ovreii nu mai au voie să scrie gazete românești. Scrie-și-le jidovește pentru jidovi, câte vor, — dar nu pentru români și românește.

Am observat cu plăcere și la noi în Arad că românii nu mai dau bani pe otrava jidovească, decât aceia nepriecpuți.

Astăzi pretutindeni „Universul” și „Cuvântul” sunt cele mai răspândite cotidiene.

Când vom ajunge ca „Apărarea Națională”, organul L. A. N. C. să apară în toată ziua, suntem siguri, că aceasta nu va lipsi depe masa nici unui român

Culturale.

Serbarea Liceului M. Nicoară.

Sâmbătă seara, în 20 l. c, vasta sală a Palatului Cultural a fost tixită. Dovață, că o garanție morală suficientă, poate să adune la un loc și publicul nostru arădan, din fire prea sceptic. Venitul curat este destinat publicării unui studiu asupra vieții și activității patronului sufletesc al școlii.

Partea literară a seratei a fost susținută de directorul liceului, dl. Ascaniu Crișan. A vorbit despre M. Nicoară.

Viața lui M. Nicoară este foarte puțin cunoscută. Născut „în anul în care s'a întâmplat răscoala lui Horea”, adică la 1784, — după cum reiese dintr-o scrisoare a lui, — Moise Nicoară, copilul unei familii nobile, bogate din Gula, a făcut studii juridice. Nepunându-se validă aici cași român, trece în Principate, profesor.

Reîntors la 1815 pentru a-și aranja unele chestiuni familiare este reținut de luptele ce le încercau Români pentru desrobirea bisericii de sub țărâria sârbească. Il vedem cu memorii la împăratul din Viena și candidatul de episcop la Arad față de sârbul, Putnic.

Tradat de perfidul vienez, persecutat de Unguri și de sârbi, părăsit și de ai săi, după 10 ani de lupte zadarnice, în care își cheltuiește întreaga avere, Moise Nicoară gustă până în fund paharul suferințelor. Excomunicat din biserică, de cătră fostul său rival, episcopul sârb Putnic, calomniat, batjocorit; a fost bătut, aruncat în temniță și declarat nebun.

La intervenția tatălui său, după doi ani de închisoare, a fost eliberat, când apoi părăsește pentru totdeauna Ardealul și ajunge director al Școlii Domnești din București, unde și moare la anul 1861.

M. Nicoară a fost un martir, din generația eroică idealistă de cărturari a epocii de trezire a noastră la conștiința națională. Și-a iubit neamul până la totală uitare de sine. Și neamul, pe care își răzima el acțiunea sa politică zăcea în cea mai adâncă neștiință. Astfel eră fatal să cadă.

Cât privește partea artistică a programului, punctele de muzică au fost conduse de dl. A. Popovici, profesor și compozitor. Cor, orchestră, apoi îmbinate cor și orchestră, pot să rivalizeze cu profesioniștii chiar. În achiziția dlui Popoviciu, liceul se poate felicita.

Recitățile au fost alese și instruite cu simțul fin artistic al dlui prof. A. Constantinescu.

Venitul net a fost de 30000 Lei. Între alții a suprasolvit: dl Dr. Corneliu Nicoară, (nepot) adv. Timișoara 5000 Lei, dl M. Mărcuș, dir de bancă 3000 Lei, dna Baronesă Nopcea 1000 Lei.

UN ȘIR DE PERLE:

Viața nu e o speulă. E un sacrament. Idealul ei e dragostea. Purificarea ei e sacrificiul.

Plăcerea e examenul naturii, semnul ei de aprobare. Când suntem fericiți, suntem buni, dar când suntem buni, nu suntem totdeauna fericiți.

Dragostea este forma cea mai deplină a poeziei.

A fi mare, e a fi neînțeles.

— Redactorii acestei gazete, precum și organizatorii mișcării noastre se străduiesc ziua și noaptea pentru a duce la îndeplinire idealul propus. Ei nu cer nici o răsplătire bănească, cu toată că sunt oameni săraci.

Trebuesc însă bani pentru tipar și hârtie, cari au ajuns atât de scumpe, încât nu mai pot răzbi. Rugăm cu cea mai scumpă dragoste frățească pe toți aderenții noștri, să-și achite abonamentul la timp și să mai trimită câte o sumuliță cât de neînsemnată și pentru fondul de rezistență.

Dela Comitetul Regional și Județean Arad al L. A. N. C.

Biroul

Sutele de scrisori, ce ne sosesc zilnic, reclamând din ce în ce tot mai mare aparat administrativ, ne-au silit ca pentru posibilitatea intensificării activității, să înființăm birourile L. A. N. C. Comitetul Regional Arad (jud. Arad, Hunedoara, Bihor și Alba), Comitetul Județean Arad, Redacția și Administrația Voinței Poporului, se vor muta în curând în acest birou, unde se va instala un aparat telefonic.

Localul aflându-se în reparație, rugăm pe toți aceia, cari ne-au adresat scrisori, să fie cu răbdare încă câteva zile.

Procese verbale, statute, svastice, cărți de identitate

În urma îndrumărilor primite dela centru sistemul fișelor individuale (acte de jurământ, declarații) va fi părăsit pentru că îngreunează administrația și face imposibilă ținerea în evidență a satelor de mii de bilețele.

În locul acestora, ne vom folosi numai de procese verbale. Pentru aceste să fie uniforme, le-am comandat noi, tipărite și peste câteva zile le vom putea trimite, acelor ce ni le cer.

Am tipărit 10.000 exemplare statute și am comandat și un stoc mai mare de svastici.

Cum membri noștri n'au plătit încă cotizații și neavând fonduri, rugăm pe iubii noștri aderenți, ca la orice comandă, sau cerere, să trimită — după putință și o sumă de bani. Numai în acest caz vom fi în stare să ducem tot mai intensiv lupta începută. Cărțile de identitate încă sunt sub tipar în curând vor fi gata.

Drapele

Ne-am îngrijit de confecționarea drapelelor. Până acum sunt isprăvite drapelele comunelor: Hălmașiu, Brad, Ruda-Musariu, Șeitin, Pâncota, Agriș, Nădab, Nădlac, Pecica, Șiria.

Rugăm pe aceia, cari nu le-au plătit încă, să trimită cât mai curând suma de 1000 lei.

Totodată rugăm organizațiile, cari nu și-au procurat încă steaguri, să și le procure prin Administrația foli noastre.

Adunări populare, Denirea Dui fl. C. Cuza.

În săptămâna după Paști se vor ține adunări populare în Hălmașiu, Brad, Tebea, Chișineu (Arad), Deva și poate și în alte locuri, pe care le vom numi în săptămâna viitoare.

Pentru înălțarea acestor întruniri la adevărate sărbători naționale, am solicitat participarea marelui nostru luptător, Dl A. C. Cuza. Amănunte vom da în numărul nostru de Paști.

Chestiuni de actualitate.

(Continuare)

Universitățile și cele mai înalte școli sunt pline de jidani. De remarcat sunt facultățile de medicină unde majoritatea studenților e formată din blestematul neam al lui Iuda Iscaroteanul — vânzătorul Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Christos.

Școlile Militare, în deosebi cele pentru pregătirea ofițerilor de rezervă gem de numeroși jidani.

Acum câțiva ani cel ce scrie aceste rânduri a avut durerea să înnumere printre colegii săi de școală militară foarte mulți jidani, dintre care cea mai mare parte au devenit ofițeri în armata română.

Știu prea bine cum s'au purtat indivizii de teapa lui Ițic sau Șloim în ultimul războiu.

În vremea războiului de întregire al României, am avut ocazia să constat în biata Moldovă cum părțile sedentare erau pline de aceste secături cari se ocupau cu tot felul de servicii auxiliare, — numai ca să nu plece pe front.

Trădătorii României din prima perioadă a campaniei întreprinsă în August 1916 n'au fost decât jidani ori Români înstrăinați. Astăzi, în loc să fie condamnați la moarte; umblă liberi, nepăsători, căci ce le pasă dacă sunt bogați? Dar va sosi vremea când își vor lua răsplata! Pata necinstei va exista vecinic pe fruntea lor păcătoasă, căci au vândut Neamul și Țara care i-a ocrotit, tocmai în cele mai grele clipe, când trebuiau să lupte din răspuțeri pentru apărarea Patriei amenințate.

În Rusia deasemeni, prin Moscova, Petrograd, Kiev, etc. am avut prilejul să remarc printre agenții propagandiști pentru pace în 1916—17 o mulțime de jidani, cari pregăteau terenul pentru revoluția bolșevică.

Ei sunt aceia cari au contribuit la năruirea împărăției rusești, propagând principiile bolșevice cari au adus Rusia de astăzi într-o stare mizerabilă.

Lenin, Leiba Troțki, Zinovief și alți lueferi neluminați ai comunismului, nu sunt decât jidani.

Bolșevicii unguri cari au năvălit în România, în anul 1919 drept conducător pe scrântitul bolșevic și pierciunat de tristă memorie Bela Kuhn. Ei credeau că armata română este o adunătură de secături ca a lor.

Generații Mărdărescu, Moșoiu, Olteanu și alți distinși ofițeri comandanți ai armatei române au dat lecția cuvenită hoardelor bolșevice. Ba încă timp de luni de zile capitala trufacei Ungarii a avut norocul să fie ocrotită de vitejii M. S. Regelui Ferdinand I, căci dacă nu veneau românii s'o salveze ar fi fost vai de capul ei sub robia bolșevică.

Capii bolșevicilor unguri au fost în majoritatea lor mai mult jidani ticăloși cari căutau să arunce sămânța de discordie și pismă între popoarele europene.

Încercarea de a bolșeviza pe Români le-a fost zadarnică iar pedeapsă căpătată nu vor uita-o nici în mormânt.

(Va urma).

Nimic dela Jidani!
Incurajați
negustorii români
ce-au mai rămas.

Cifre cari ne descopăr o situație înspăimântătoare.

Strigătul nostru desnădăduit n'a pornit dintr-o „febră antisemită”. El a isvorât dintr-o realitate care este la fel în întreaga țară. El a isvorât din starea îngrijorătoare a satelor noastre, unde țărâtimea este lăsată pradă bolilor cari bântue cu furie și pradă alcoolismului care se întinde cu o luteală vertiginoasă.

Canitatea de alcool crește și proporțional cu ea crește numărul celor cari mor otrăviți de alcoolul falsificat de jidani cari au pus mâna pe 130.000 crâșme din cele 168.000 ce le avem în întreaga țară. Cifrele vorbesc! deci să arătăm prin cifre ceea ce am spus de atâta amar de vreme:

În comuna Beclean, jud. Someș 1/3 din populația totală, o formează jidani; 1/3 Români și 1/3 Ungurii. Din cele 15 cărciune, câte sunt, în total (notați bine, la o populație de 3500 suflete sunt 15 cărciune) numai 1 e românească, 3 ungurești și restul de 11 cărciune sunt jidovești! Din 27 prăvălii câte sunt în total numai una e românească și 4 ungurești, iar restul de 22 prăvălii sunt jidovești.

Din 16 Tutungerii câte sunt în total, numai 2 sunt românești, 3 ungurești, iar 11 sunt jidovești.

Din 4 medici, unul e Român, unul Ungur și 2 jidani, dintre care drul Eindinger are fabrică de intestine. Afară de această fabrică mai sunt 2, cari natural sunt tot jidovești: una își zice „Prima fabrică română (!) de bastoane”, iar a doua e de oleat și scărmanat lână. Aceasta de pe urmă în ciuda legii repauzului duminical lucrează Duminica până la orele 8 dimineața și seara dela sease, fără a fi stingherită de autoritățile noastre.

Cu ocazia improprietății, jidanii Friedländer Askenazi împreună cu alți vreo 32 au primit loc de casă în locurile cele mai bune, iar Români, cari au fost improprietăți (cazul memoriei Cărc Florea) au rost aruncați dincolo de Someș.

Întrebăm: Astfel cred domnii noștri că rezolvă problema națională? Astfel știu dl'or să încurajeze elementul autohton? — Îi rugăm să ne răspundă! **II. Alt caz:**

În comuna Reteag, din 2500 locuitori câți sunt în total, 1000 sunt jidani.

Din 5 cărciune câte sunt în comună, toate 5 sunt jidovești.

Din 4 măcelării câte sunt, toate 4 sunt jidovești.

Din 12 prăvălii câte sunt în total, numai 1 e românească, 4 ungurești; iar restul de 7 sunt jidovești.

Deocamdată atât, promițând că vom desvălui orice mișelie și stare care azi în Țara românească nu mai poate dăinui.

Ion Șerbu.

SE ZICE:

Că o profesoară din Arad persecută pe fetele române și pe față protejează pe ovreice. Se pupă cu ovreicele și umblă la masă în familiile lor. Odată a spus în clasă în auzul tuturor unei ovreice: „Spune la mamică-ta, că azi nu pot merge la ceai!”

Asta se întâmplă într-o școală a statului, în care pe măsură ce-au intrat ovreice, bietele fete de preoți și învățători au fost silit să părăsească școala. Ce zice la aceasta direcțiunea acelei școli?

Că pe terenul sportiv al Clubului românesc „Gloria” din Arad, românii sunt insultați de către ovrei. Așa în Duminica trecută, la un match pentru campionat, un perciunat a strigat în ungurește unui grup de elevi secundari o injurătură, ce nu se poate reproduce, la adresa Românilor.

Noroc, că aceștia nepricepând ungurește, n'au reacționat, altcum s'ar fi văzut și capete sfârmate! Jidane, nu scoate capul!”

Că unele oficii din Arad, ar fi bucu-roase să reintroducă limba ungurească în locul celei românești. Așa am văzut actul Nr. 227—1926 dela Corporațiunea Industriașilor din Arad, adresat unui român pe care rezoluția este pusă numai ungurește: „A végzés a tanonc szűleinek adandó! Jac, titkár.” — Până acum aceasta se făcea românește, domnilor!

Pohod na Arad i Šopron.

— Continuare. —

Tot pe acest timp se afla aici un moș mic cu numele Ardelean — țaran din Șega — carele avea păcatul, că cu ocaziunea când Rușii intraseră în Maramureș, ar fi zis în o crâsmă bând un țap de bere în care îi căzuse o o muscă: „firea! a dracului muscă blăstămată, dar nu e destul, că ne iai țara, ci și pe mine mă năcăjești de vii să pîi în pocalul meu!” Auzind un polițist maghiar vorbele moșului, carele era valah, iar polițistul fiu de alui Tuhtum, îl ia pe moșul și hai la poliție, iar acolo după ce îl supesc bine, s'a dresat cu el un proces verbal, în care moșul recunoștea, că a făcut aluziune la muscali cari mâine-poimâne ajung și la Arad și așa l'a predat parchetului, carele îl acuzase pentru crima trădării de patrie și respective atentat la integritatea țării și bietul moș abia a scăpat cu osânda de un an. Cu toate acestea zilele treceau greu de nu aș fi avut noroc din altă parte. Românul zice „când e primejdia mai mare, atunci e mai aproape Dumnezeu de om!”

Erau adevărat pe acel timp toți funcționarii dela tribunalul Deva și Sibiu sălășliuți — ca refugiați — în edificiul tribunalului. Intr'o dimineață se ivește la geam o fetiță blondă de vr'eo 16 ani și privește conductul funebru, ce își făcea distracția plimbându-se. Eu eram în fruntea convoiului, iar după mine vr'o 2—3 țigani, căci așa știau asupritorii noștri a onora popa valah, după ce mai ales intrară frații de peste Carpați în război. Văzând eu privirea blândă a copilei, îmi luai îndrăzneala să îi fac câteva semne din cari ea înțelegea, că am lipsă de hârtie și ceruza. La amezii și primesc vr'o 2—3 plicuri și hârtie prin ordonanța ce îmi aduce mîncarea. Ajungând odată în posesiunea acestor obiecte de prima necesitate pentru un cărturar și novit în tainele temniței, — căci robii cei bătrâni se înțelegeau prin semne mai bine ca alții cu scrisoarea, — mă apucai de scris, dar nu la masă, ca nu cumva să fii zărit de inspecție prin gaura din ușe, ce servea de observator, ci pe măsura atârnată de ușe, ce servea pentru punerea mîncării pe din afară. Adevărat a trebuit să învăț și eu o apucătură nouă, ca să mă pot feri. Încă în aceia zi pela amezii expediai epistola prin ordonanță și seara am primit răspuns și o gazetă. Acum parcă mă simțiam liber ajungând la o gazetă de care însetasem și abia așteptam să se facă zina să o pot citi.

De aci încolo îmi părea mai ușoară suferința, dar mă durea mult când citeam însemnările de pe front, unde pas de pas aflam tot învingeri maghiaro-germane și vești triste despre armata română. La acestea se mai adăugau și epitetele ce ne dădeau frații maghiari — cari pretind ca noi azi să-i tratăm cu mânuși — ca b. oa. nație puturoasă și opincioasă ș. a. Această stare fericită însă nu dură mult, căci cam pela finea lui Octomvrie Români fuseră zdrobiți și fetița prin o epistolă duioasă își ia adio și așa iarăși rămăsei la vechiul ogaș. În sfârșit sosi și ziua pertractării fixată pe 10 Noembrie 1916. (Va urma.)

Dr. D. COSMA
medic-șef la Casa Cercuială din Arad,
s'a mutat în Piața Catedralei nr. 7.
Dă consultațiuni pentru boale interne, tuberculoză. Examinări cu raze Röntgen.

Zilnic dela 10—12 și dela 3½—6½

Cenzurat: Prefectura Județului.

Știri de tot felul.

— Renumitul cuartet de coarde „Regina Maria” cu concursul Dlor Nottara, Barbu, Popoviciu și Vaterstraat va ținea un singur concert în Palatul Cultural, cu data de 10 Aprilie aranjat de biroul cultural „Minerva”. Membrii acestui birou vor primi 30% reducere.

— Simpatice și dragălașa d-șoară Lucia Mihulin, fiica preotului Constantin Mihulin din Cicir și-a serbat în 21 l. c. (Duminecă) logodna cu dl Mircea Ciorogariu diligentul dir. al filialei Băncii Victoria din Radna.

— Scandal cu pâinea la Arad. Un vechiu și bun obicei, aici, că țaranii din comuna Pecica, aduc cu trăsuri spre vânzare pâine la Arad. Din toate punctele de vedere, pâinea de Pecica fiind cea mai bună, natural, că lumea o cumpără cu preferință.

— În ultimul timp li se fac Pecicanilor fel și fel de mizerii. Un timp au fost opriți de pe piață. Au fost lăsați apoi din nou să-și desfășoare produsele.

— Vineri, nu știm din a cui poruncă, au fost din nou goniți de pe piață și arencăți într'o curte.

— Este în interesul populației să se lase liberă concurență pentru acest articol de prima necesitate.

— Vreau autoritățile noastre să ne dea gata pe mâna speculanților, cari voesc să facă un trust al pâinii?

Așa se vede din cele întâmplate.

— Cine este încredințat cu paza ordinii în Maramureș. Cetim în „Gazeta Maramureșului” următoarea notiță:

„Ne jidovim, noi maramureșeni într'atâta încât se află chiar în tabăra apărătorilor și executorilor legii, că sunt jandarmi, filosemiți, jidoviți. Așa stau lucrurile la postul de jandarmi din Borșa unde este șef Român, care are soție o evreică. Copii umblă la școală evreiască, de vorbit vorbesc numai jidovește, iar dacă dorești să-i auzi și românește le dai câteva parale, atunci deschid gura pentru graiul românesc.

Dați Anunțuri pt. VOINȚA POPORULUI

Publicarea anunțurilor ajută în măsura cea mai mare la susținerea gazetelor. Gazeta noastră nu poate primi anunțuri dela Evrei, cari țin în mâinile lor comerțul și industria și pentru aceasta trebuie să luptăm noi cu greutăți. Rugăm deci pe toți prietenii noștri, comercianți, măestrii, primarii, notari să ne trimită spre publicare anunțurile de cari au trebuință în practica lor. Tot asemenea rugăm respectuos Băncile și Cooperativele să ne trimită bilanțurile spre publicare. În felul acesta veți putea sprijini mai bine presa, care luptă pentru interesele curat românești.

ADMINISTRAȚIA.

mănesc. Săracule Maramureș, ai ajuns pe mâna Evreilor!”

— Până aici informația tristă, dar caracteristică a ziarului maramureșean. Ea ne edifică despre starea letargică, în care a decăzut conștiința națională a românilor din plaiurile maramureșene. Și când te gândești că acest jandarm, cu numele căruia am fost nevoiți să necinstim coloanele revistei noastre, reproducându-l, — este chemat să apere prestigiul și demnitatea statului român! Iată unde am ajuns!

— Aducem acest caz la cunoștința Comandantului Brigăzii de Jandarmi din Cluj, rugându-l să ia măsuri grabnice pentru îndepărtarea nevrednicului șef de post din Borșa, care, pentru totdeauna, va murdări, cu pata de rușine a numelui său, autoritatea și cinstea Corpului Jandarmeriei.

— Rugăm firmele românești să ne trimită spre publicare numele spre a le putea recomanda cetitorilor noștri.

Primăria municipiului Arad. Serviciul sanitar și ocrotirilor sociale.

Nr. 2807—1926.

St. Domnule!

— Avem onoare a vă aduce la cunoștință, că la 1 Februarie a. c. a început să funcționeze nou înființatul spital-sanator de tuberculoși al orașului Arad.

— Institutul este public, recunoscut de stat și are 100 paturi: 80 cl. III, 16 cl. II și 4 cl. I. Cele de cl. III sunt câte 10 în un salon spațios, cele de cl. II câte 2, iar cele de cl. I câte unul în o cameră.

— Spitalul-sanitar este așezat la marginea sud-vestică a orașului (prin str. Eminescu, I. Calvin și Dorobanților) cu locul de pășunat comunal și pădurea Ciala în spate; este ferit de praful orașului și de curenți de aer puternici.

— Institutul este asortat cu aparat Röntgen, lampă Quarz, aparat de pneumotorax, laborator complet, terasă acoperită pentru cura de aer și o curte-parc spațioasă.

— Regimul alimentar este cel sanatoriu cu 5 mese la zi și reprezentând ca 4000 calorii.

— Se primesc bolnavi de ambele sexe trecuți de 15 ani, cu leziuni tuberculoase de ori ce grad, nu însă chirurgicale. Primirea se face în oricare zi la institut.

— Taxele de îngrijire sunt: 75 lei cl. III, 150 lei cl. II și 250 lei cl. I pe zi. Bolnavii de cl. I mai plătesc 25 lei, cei de cl. II 10 lei la zi drept taxă de cură. Nici o altă taxă ori cheltuială nu mai este obligatorie. Trebuie anticipat taxele pe 30 zile.

— Membrii (și familia) caselor publice (casa cerc. de asigurări sociale, casa muncii C.F.R. etc.) se primesc simplaminte prezentând actele casei de internare în spital.

— Invalizii, orfanii și văduvele de război se primesc în sarcina oficiului național I. O. V. dacă prezintă actele justificative (bilet de reformă, titlu de pensie sau carnet C.F.R.) rămânând ca ulterior să șă ceară aprobarea internării. Paturi gratuite sunt cu totul 15 la cl. III.

— Va rugăm st. D-le, să comunicați acestea tuturor persoanelor interesate, pentru ce primiți mulțumirile noastre.

Arad, la 20 Februarie 1926.

Primăria municipiului Arad.

Primăria comunei Nădlac, Jud. Arad.

Nr. 97—1926.

Publicațiune de licitație.

— Comuna Nădlac ține licitație publică la 1 Maiu 1926, referitoare la renovarea localului primăriei și alte localuri proprietatea comunei.

— La licitație se pot concură numai în scris și cu oferte sigilate.

— Vadiul de 5% din prețul oferit se va depune în numărul sa în hârtii de valoare.

— Condițiunile se pot vedea zilnic în biroul economic financiar în orele oficioase.

— Licitația se va ține în conformitate cu art. 72—80 al legii contabilității publice.

Nădlac, la 10 Februarie 1926.

Primăria.

No. 202—926.

Publicațiune.

— Se aduce la cunoștință generală, că Primăria comunei Olari ține licitație publică în ziua de 1 Aprilie 1926 ora 12 referitoare la furnizarea materialului necesar la reparația liniei telefonice și anume: 230 kgr. sarmă de oțel, 1 aparat telefonic, 1 parafuzier, 1 baterie completă, 20 mtr. sarmă izolată, 40 buc. curbe de fier mijlocii, 40 buc. izolatoare.

— Ofertele închise și sigilate se vor depune împreună cu vadiul de 10% în numerar sau acte de valoare la Primăria comunală. Licitația se va ține în conformitate cu art. 72—83 din Legea C. P.

Olari, la 15 Martie 1926.

Primăria.

— Cea mai ieftină magazie de piețări este a lui

VICTOR BOȘNIAȘ
Arad, Piața Catedralei Nr. 11

Ghete, Modă pentru dame și Bărbați

M A N E A

Arad, Strada Meșianu (la ieșirea din Piața Catedralei).

De vânzare:

— O casă frumoasă compusă din 2 camere și antreu cu fântână în curte; e de vânzare din mână liberă, cu 155.000 Lei. Se poate ocupa imediat. Informațiuni la prăvălia LEPOȘI BOȘNIAȘ în Micălaca nouă.

Diracțiunea Uzinelor de gaz a orașului Arad.

— Se află în situația plăcută, că să servească On. public cu gaz de o calitate înaltă, cu a căru ajutor putem ca în timpul de pace ieftin a lumina, încălzi pregăti mîncări, a călea rute ș. a. ne scaldă. Instalațiile necesare și montările le executăm pe rat și pe preturi de regie.

— Uzinele Com. Secția Gaz așaria str. Muclu Școala 9, 11, 13. Tel. 27, 25.

— **BIROUL UZINELOR**
din str. Eminescu 4, stă la dispoziție On. public în ce privesc comenzile e